MIELIPIDE

Yritysjohdon soisi vaikeina aikoina suhtautuvan työntekijöihinsä luovasti luottaen eikä kolkon välineellisesti. **HANNU KATAJAMÄKI VIERASKOLUMNISSAAN**

LUKIJALTA

Ota kantaa tekstiviestillä

- Harmittaa, suututtaa, ilahduttaa, ihmetyttää?
- Jaa mielipiteesi muiden lukijoiden kanssa lähettämällä se tekstiviestillä numeroon 173 172.
- Viestin enimmäispituus on 160 merkkiä ja yhden viestin hinta 50 senttiä.
- Viestin alkuun tunnus MT LU.

Ei näin

Suomalainen yrittäjä haki tuotantorakennuksen seinät Saksasta, asennusporukka tuli Virosta, kaikki kalusteet ulkomailta. **Suosi suomalaista**

Nuoret lujilla

Miksi kaikki peltomme eivät saa tukea? Miksi nuorta tilansa kehittäjää rangaistaan? Ajaako järjestelmä lopettavan tilan etua? **Ei nimimerkkiä**

Kotitarveviljelyyn

Pellot kesannolle. Tuotantoa vain omiksi tarpeiksi. **Herrat syököön kynsiään**

Varmaa kysyntää

Ei Venäjän markkinat ole epävarmoja. Suomi ei vaan näytä haluavan sinne myydä. **Pöljät puikoissa**

Kymppi tulee!

Hallitus mukamas aikoo korottaa koko kympin pieneläkkeitä, vaan sähkö-, auto-, polttoaine-, ym.verot syö senkin, eli tulos yhtä kuin 0 euroa! **KEHTAAVATKIN**

Mistä viedä?

Mistä VG:n Seppo Niskanen aikoo löytää suomalaista ayrshireä vietäväksi Keniaan ym? Viim. suom. ayrshire-sonnit asustavat meillä. **Jari Leinonen**

Meidän kouhot perässä

Nyt vois tulla esiin ja kantaa vastuunsa ne päättäjät, jotka veivät Suomen EU:hun, eikä halunneet elää ja olla suurten konfliktien ulkopuolella. **Ei nimimerkkiä**

Aika herätä

Stubb tuntuu vähät välittävän Valiolle aiheutuvista menetyksistä. Vauhdittaako Stubb näin Valion sulautumista ruotsalaiseen meijerijätti Arlaan? **JÄVIG?**

Hinta-ale jaettava

Venäjä-vastapakotteista kaavaillut tuottajahinnan alennukset niille tiloille, jotka saaneet elystä avustuksia. Omillaan toimiville täysi hinta. **Ei nimimerkkiä**

Itsehallinto uhattuna

Perustuslaissa kirjoitettu ”kotikuntien” asukkaille itsehallinto. Keskustan Sipilän viiden sote-järjestäjän malli kuntaliitoksineen perustuslakiongelma. **Ei nimimerkkiä**

Vinkki Ylelle

TV:n alueuutiset ja koko maan koosteen voisi siirtää Yle Teemalle urheilun jaloista. **Ei nimimerkkiä**

Naapurilla kokemusta

Pietarin asukkaat selvisi paljon kuolemaa aiheuttaneesta saksalaisten piirityksestä, ja kyllä he selviävät tästä ruokavalikoimahäiriöstäkin. **NIM.**

Kipeänä kotitöissä

Jalka kipsissä, lomittaja tekee perusnavettatyöt. Mutta entäs kodinhoito, lasten kuskaus, pihatyöt, aitaukset jne? Ei auttajaa. **T. itkeväemäntä**

Fergukin pelaa

60v pärjätty Fergusonilla. 30v viimeisellä. **Huoleton**

Omakotiasumisen arvostus nousuun

Linjaukset yhdyskuntarakenteen tiivistämisestä ja niin sanotusta ”hajarakentamisen hallinnasta” ovat johtamassa tarpeettomaan ylilyöntiin.

Ympäristöministeriön ja elykeskusten Y-osastojen toiminnassa näkyy suorastaan uuden omakotiasumisen vastaisuus. Tästä kärsivät kehyskunnat, pikkukaupungit ja maaseudun kylät.

Erikoista on, että tämä kaavoituskoulutuksessa ja rakennusluparatkaisuissa näkyvä linja ei perustu tutkittuun tietoon, vaan nojaa eriasteisiin otaksumiin.

Vailla näyttöä otaksutaan, että tiivis kaupungistuminen olisi Suomen etu sekä kestävän kehityksen että kansainvälisen kilpailukyvyn kannalta. Toisin kuin luulisi, virallinen politiikka ei ole kiinnostunut esimerkiksi puutarhakaupunki-konseptin kehittämisestä.

Pientalojen energianormit ovat johtamassa ”pullotaloihin”, joiden terveellisyydestä ja toimivuudesta ei ole kokemuksia.

Kuitenkin rintamamiestalo on talotyyppinä kansalaisten keskuudessa arvostetuin. Nähtävissä on myös puutaloihin ja erityisesti hirsitalojen rakentamiseen pyrkivä omakotirakentamisen vastavirta. Tätä auttavat tiedot hirsitalojen terveysvaikutuksista.

Suomen Kulttuurirahasto on julkistanut vuonna 2010 vapaasti käytettävät K3-talon konseptit. Talonpoikaiskulttuurisäätiö on samalla tavalla hakenut arkkitehtikilpailun kautta uusia ratkaisuja maalla asumiseen.

Olli Lehtovuori on julkistanut omapihaisen puupientalon piirustukset kaupunkeja varten. Eli määrätynlainen vastavirta on olemassa.

Ympäristöhallinnon kannattaisikin perehtyä syihin, miksi omakotitalo asumismuotona vetoaa niin moniin. Perussyy on se, että omakotitalo on pienoiskuva maailmasta ja mahdollistaa omien havaintojen kautta maailman ymmärtämisen.

JAANA KANKAANPÄÄ

Keskeinen syy omakotitalojen suosioon on oma piha ja puutarha. Pihalla on vihreää luontoa, puita ja pensaita. Pihassa heijastuu päivittäinen kasvun ihme, vuodenaikojen kierto sekä pitemmän ajan kesto, Juha Kuisma ylistää.

Keskeinen syy omakotitalojen suosioon on oma piha ja puutarha. Pihalla on vihreää luontoa, puita, pensaita ja usein myös talousrakennuksia.

Pihalla on myös kastematoja, ötköitä, perhosia, lintuja ja muitakin eläimiä. Piha on osa laajempaa ekosysteemiä ja muunnelma ketoina tunnetusta perinnebiotoopista.

Pihassa heijastuu päivittäinen kasvun ihme, vuodenaikojen kierto sekä pitemmän ajan kesto.

Oma piha mahdollistaa asukkaiden monet omatoimiset harrastukset: puutarhaviljelyn, puutyöt, talon pienet korjaukset. Omakotiasuja on usein aktiivinen tekijä, ei passiivinen asumispalvelujen kohde.

Jos asukas valitsee, omakotitalon voi rakentaa täysin ekologiseksi asumismuodoksi.

Kolmas tärkeä seikka on itse talorakennus koettuna sivistyksen muotona. Nämä piirteet ilmenevät erityisen vahvasti rintamamiestalon ominaisuuksissa.

Kaukaa katsoen tällaisen talon tunnistaa kattomuodosta, joka ilmaisee talon suhdetta säähän, ilmastoon ja taivaaseen. Ikkunat ilmaisevat talon luonnetta, vuorovaikutusta talon ja maailman välillä. Huonejako vastaa asukkaiden perhetilannetta.

Kellari on paitsi säilytystilaa ja lisätilaa, myös alitajuntaa vastaava talon osa.

Valtiovallan tulisikin tietoisesti kehittää paitsi ekologisen omakotiasumisen konsepti, myös kaavoitukseen asti ulottuva modernin puutarhakaupungin skeema.

Maaseudulle ja kyliin tarvitaan oma kaavamuotonsa, eräänlainen kevyt kyläkaava. Kehitys ei voi tarkoittaa sitä, että yhdyskuntarakenteen tiivistämisen nimissä jatkossa rakennetaan pelkkiä kerrostaloja.

On parempi luottaa ihmisiin kuin rajoittaa asumisen vapautta.

Juha Kuisma
liiketoiminta-asiamies
Suomen Kylätoiminta ry

Koivusta tulee Suomen arvokkain puulaji

Kun kansamme talous hiipuu ja kauppa kärsii EU-pakotteista, metsät ja biotalous etenevät Suomessa jo ankan askelin. Alavieskassa sijaitsee Suomen ensimmäinen koivujalosteen tuotantolaitos.

Veljekset Erkki ja Seppo Pyy ovat jo vuosikymmeniä kehitelleet uusia innovaatiotuotteita, joiden käyttömahdollisuudet avaavat huikaisevan lupaavat näkymät suomalaisen puun käytölle, metsien hoitamiselle ja suomalaisen puun jalostamiselle arvokkaiksi tuotteiksi.

Pyyn veljekset ovat aktiivisesti ja omalla hartiapankilla kehitelleet laitteet, joilla he valmistavat kotimaisesta koivupuusta maanparannusaineita, puun suojausaineita, tuholaistorjuntaan karkotteita, huopa- ja tiilikattojen sammaloitumisen ja kellarihomeen ehkäisyyn aineet.

Pesu- ja hygieniatuotteista sampoo on todettu hyvin toimivaksi. Esimerkiksi hilse lähtee ja hiukset alkavat kasvaa.

Monelle kotitaloudelle ajankohtaiseksi tuleva kustannuksiltaan ongelmalliselle haja-asutusalueen jätevesien puhdistukseen näyttää Pyyn veljeksiltä löytyvän edullinen ratkaisu. Koivusta valmistettu- ja jätevesien käsittelyaineita on testattu lupaavin tuloksin.

Ihmiskunnan terveyden ja koko maailman ruokahuollon kannalta mittavimpia innovaatioita Pyyn veljeksillä on rikkaruohojen torjuntaan koivusta valmistettu luonnonmukainen kasvinsuojeluaine, joka hävittää rikkakasveja ja torjuu tuholaisia, mutta lannoittaa samalla viljeltävää kasvia eikä pilaa pohjavesiä.

Kasviperäiset aineet ovat puhtaita luonnontuotteita ja siten tärkeitä suomalaisessa teknologiakehityksessä, jolloin voidaan vähentää kemiallisten torjunta-aineiden ympäristö- ja terveyshaittoja koko maailmassa. Vastaus maailman ruokahuoltoon?

Uudistuvan metsäteollisuutemme tavoitteena on uudistua ja moninkertaistaa tuotteiden ja palveluiden arvo vuoteen 2030 mennessä. Lisäksi puolet arvosta on tultava uusista tuotteista.

Nähtävästi koivu on tuolloin arvokkain puulaji. Tämä tuo samalla myös uusia näkymiä metsänhoitoon ja tuottavaan työllisyyteen Suomessa.

> Uskon, että työpaikat löytyvät seuraavalla hallituskaudella hyvän tiedon ja puun ympäriltä.«
> **AARO MIKKONEN**

Urho Kekkonen kyseli aikoinaan: ”Onko Suomella malttia vaurastua ja kulkea puujaloilla!” Uskon, että Suomen työpaikat löytyvät seuraavalla hallituskaudella hyvän tiedon ja puun ympäriltä.

Kiitos myös Pyyn veljille!

Aaro Mikkonen
metsätalousinsinööri
Puolanka

Kuntien johtajat ydinvoimahuumassa

Oulun eteläisten kuntien uutisoidaan keräävän miljoonien eurojen avustuspottia sijoitettavaksi Fennovoiman ydinvoimahankkeeseen.

Edes Pyhäjoella tai Kalajoella, joiden kunnanjohtajat ovat etunenässä touhuamassa, ei asiaa ole kuitenkaan käsitelty yhdessäkään virallisessa, päätösvaltaisessa toimielimessä.

Tämä ei toki näytä estävän virkamiehiä ajamasta kuntalaistensa rahojen sijoittamista ydinvoimahankkeeseen.

Tunnetusti Fennovoimasta ollaan kunnissa hyvin montaa mieltä. Kunnanjohtajien olisi suonut kuulostelevan vähintään poliittisten päättäjien kantoja etukäteen, ennen Hanhikiven Sähkönmyyntiyhtiön perustamisasiakirjojen valmistelua.

Menettely on vähintään arveluttava. Kalajoella asiasta on keskusteltu epävirallisessa hallituksen iltakoulussa, jonka enemmistö epävirallisen tiedon mukaan teilasi sijoitusidean alkuunsa.

Toisin kuin maalaisjärkinen kuntalainen voisi olettaa, tästä ei tehty johtopäätöstä sijoitussuunnitelmien hillitsemiseksi, päinvastoin.

Pyhäjoella taas totuttu tapa on viis veisata siitä, mitä mieltä kuntalaiset asioista ovat. Päättäjien tehtäväksi on ilmeisesti katsottu kaikkien Fennovoima-viritysten kritiikitön siunaaminen.

Parempien vaihtoehtojen puuttuessa ydinvoimaintoiset virkamiehet kärkkyvät siis kuntalaisten kukkarolle, riskejä kaihtamatta. Elinkeinopolitiikan piristysruiskuttamisen ohella nyt kerrotaan haettavan tuottoa pääomalle.

Jo vilkaisu vaikkapa liiketaloudellista kannattavuutta ja hankkeeseen liittyviä taloudellisia riskejä analysoivaan Oulun Energian lausuntoon Fennovoiman kesäkuisesta osaketarjouksesta riittää kertomaan lyhyesti olennaisen:

”Suoritettujen tarkastelujen perusteella ei hankkeen liiketaloudellista kannattavuutta voitu suoraan osoittaa. Investoinnin tuotto-odotukset suhteessa hankkeen riskeihin jäävät alhaisiksi arvioinnissa käytetyillä oletuksilla.”

Kannattavuuden osalta keskeiseksi riskiksi muodostuu myös jälleenrahoitusriski 12 vuoden omakustannushintatakuun päättyessä.

Tällöin siis Fennovoiman sähkön hinta voisi pompsahtaa hankkeen todellisia kustannuksia vastaavaksi, tilanteessa, jossa yhtiöllä olisi merkittävä määrä pitkäaikaista velkaa ja jossa pörssisähkön markkinahinta hyvin todennäköisesti on alhainen.

Pidemmät perustelut riskeistä saa selville julki tulleista asiakirjoista ja asiantuntijalausunnoista. Salaisia osakassopimuksia kunnissa ei tulla näkemään, ydinsikaa säkissä kaupataan, mairittelevin mainoslausein.

Jotain Fennovoimaan sijoittamisen arveluttavuudesta kertoo sekin, ettei oululaisen Kymppi Groupin masinoima yritysrypäs ilkeä tuoda itseään julki mahdollisina fennovoimalaisina. Viisaasta on ollakin hiljaa, hävettää kuitenkin jälkikäteen.

Tietyissä kunnissa siveellinen hallintokulttuuri, asiallinen ja tasapuolinen asioiden puntarointi sekä avoin vuorovaikutus kuntalaisten ja päätöksentekijöiden kanssa ovat täysin tuntemattomia käsitteitä, julkea röyhkeys sitäkin käytetympi.

Helena Maijala
Pyhäjoki
Hanna Halmeenpää
Kalajoki
Pro Hanhikivi ry

Sopimuspalokunnilla tärkeä rooli

Maaseudun Tulevaisuudessa käsiteltiin perjantaina (8.8.) maasto- ja metsäpaloja ja niiden sammuttamista Suomessa. Pelastusylitarkastaja Rami Ruuska sisäministeriön pelastusosastolta listasi vahvuuksiamme ja vertasi meidän toimintaa ruotsalaisten toimintaan.

Yhden oleellisen asian Ruuska kuitenkin unohti kertoessaan Suomen palojen torjunnan erityispiirteistä. Häneltä unohtui valtakunnan laajuinen sopimuspalokuntajärjestelmä.

VPK-yhdistykset ja henkilökohtaisen sopimuksen sopimuspalokunnat muodostavat maahan paloasemien verkoston.

Sopimuspalokuntia Suomessa on 709, joissa on 13 400 hälytyskelpoista sopimuspalokuntalaista. Vastaavasti ammattipalokuntia on 112 ja näissä on yhteensä noin 4 000 palomiestä.

Sopimuspalokunnat lähtevät hälytystehtäviin nopeasti – sopimusten mukaan koko maassa saadaan 5 minuutissa liikkeelle 1 401 sopimuspalokuntalaista ja 30 minuutissa on liikkeellä jo 3 167 sopimuspalokuntalaista.

Sopimusten mukaisen määrän lisäksi sopimuspalokunnista löytyy yleensä myös joustavasti lisää lähtijöitä ja pitkittyneitä tilanteita varten vaihtomiehistöä.

Useimmiten maasto- ja metsäpalot sammutetaan Suomessa sopimuspalokuntalaisten toimenpitein. He osallistuvat myös kaikkiin muihin pelastustoimen hälytystehtäviin. Noin 60 prosentissa pelastustoimen vuotuisista hälytystehtävistä on sopimuspalokuntalaiset mukana. Vuonna 2013 paloauto lähti hälytystehtävään 86 000 kertaa sopimuspalokunnan tallista.

Isto Kujala
toiminnanjohtaja
Suomen Sopimuspalokuntien Liitto ry

Lukijalta-osasto

- Lukijalta-kirjoitukset voi toimittaa Maaseudun Tulevaisuuden toimitukseen postitse, sähköpostitse, faksilla tai tekstiviestillä.
- Toimituksen osoite on Maaseudun Tulevaisuus, PL 440, 00101 Helsinki. Faksinumero toimitukseen on (09) 694 3717. Kuoreen tai faksiin merkintä ”Lukijalta”. Sähköpostitse kirjeet lähetetään osoitteeseen *lukijalta@maaseuduntulevaisuus.fi.*

VIERASKOLUMNI

On luovuuden aika

Ajan riento tuottaa pirullisia yllätyksiä. Vanhat reagointitavat ovat jähmeitä ja aikansa eläneitä. Tarvitaan uusia menettelytapoja, uusia oivalluksia. Ratkaisu ei välttämättä ole twitterissä. Tarvitaan syväajattelua ja vahvaa paneutumista. Oikoteitä ei ole, selfiet eivät kanna, kevytpointit kumisevat tyhjyyttään.

Parasta luovuutta on tiedossa olevien asioiden, ilmiöiden tai toimintatapojen yhdistäminen uudella tavalla.

Mieleeni muistuu kaukainen esimerkki 1980-luvun lopulta. Pohjalainen Samuel Granholm alkoi miettiä tomaatin jalostusasteen nostamista. Hän löysi Ruotsista kulkeutuneen reseptin ja alkoi sitkeästi kokeilla tomaattimarmeladin pienyritykselle sopivaa valmistusta.

Kokeilut onnistuivat ja marmeladista tuli menestys Sitä myydään edelleen. Tätä on luovuus.

Luovuuteen ylsi myös hiljattain poliisiylijohtaja Mikko Paatero. Hän muisteli nuoruutensa televisiosarjan Reinikaista, tuota joviaalia konstaapelia, joka tunsi kaikki ja jonka kaikki tunsivat. Äly välähti: palautetaan kyläpoliisit.

He olisivat vapaaehtoisia, koulutuksen saaneita poliiseja, jotka työskentelisivät urakkapalkalla. Apuna olisi tarkkakorvaisia ja teräväsilmäisiä kyläläisiä. Paatero korostaa järjestelyn rikoksia ennaltaehkäisevää luonnetta.

Ymmärrän rakentavaan ja kevyeen sävyyn laaditun ehdotuksen poliisiylijohtajan hätähuudoksi. Säästöt ovat kouraisseet poliisihallintoa liian syvältä.

Kansalaisten turvallisuus ei ole enää kaikkialla taattu. Asuinpaikkaan perustuva syrjintä turvallisuuspalveluissa on liian räikeää. Ellei poliisihallinnon kurjistamisen kierre katkea, tarvitaan erityisiä toimia. Yhtenä mahdollisuutena olisivat uuden ajan kyläpoliisit.

Olisi ehdottomasti kokeiltava Paateron ideaa. Ehkä paljastuisi, että kevytpoliisien lisäksi maaseudulla tarvitaan lisää oikeita poliiseja. Ehkä huomattaisiin, ettei kansalaisten turvallisuus ole sivistysvaltiolle sopiva säästökohde. Voitaisiin alkaa vakavasti keskustella maaseudun poliisipalvelujen jykevöittämisestä.

Toivottavasti jo budjettiriihessä löydetään koko hallituksen voimin resurssit kyläpoliisikokeilun aloittamiseksi. Ei ole oikein, että poliisihallinnon odotetaan perustavan kyläpoliisin vakansseja omilla, jo tällä hetkellä täysin riittämättömillä resursseillaan.

Venäjän vastapakotteet aiheuttavat suuria ongelmia Suomen elintarvikeketjulle. Erityisesti maitotalous on ajautumassa ahdinkoon.

Tämä on kansallinen ongelma, johon on löydettävä ratkaisut laajalla rintamalla yhteistyössä EU:n kanssa. Löyhät puheet, hymistely, sympatiseeraaminen, peukuttaminen ja näennäistoimet eivät riitä.

Viljelijöitä ja elintarviketeollisuutta ei saa jättää yksin ratkomaan vastapakotteiden seurauksia. Nyt jos koskaan on suosittava suomalaisia elintarvikkeita; ostopäätöksissä tarvitaan vahvaa arjen luovuutta.

Hallituksen pitää hoitaa tarvittavat lisätuet viljelijöille EU:n ja kansallisten rahoituslähteiden kautta. Tässäkin on luovuuden paikka.

Vaikeina aikoina johtajien tehtävä on arvostaa henkilöstöään. Yt-neuvottelut aloitetaan kuitenkin herkästi. Usein näyttää, että ne ovat selviytymisen ensisijainen keino.

Ilmoitus yt-neuvotteluista romahduttaa henkilöstön sitoutumisen, luottamuksen ja halun löytää ratkaisuja. Yritysjohdon soisi vaikeina aikoina suhtautuvan työntekijöihinsä luovasti luottaen eikä kolkon välineellisesti.

HANNU KATAJAMÄKI
on Vaasan yliopiston aluetieteen professori.
hannu.katajamaki@uva.fi

VERKOSSA SANOTTUA

Voit kommentoida juttua osoitteessa *facebook.com/maaseuduntulevaisuus.fi* tai *maaseuduntulevaisuus.fi*

Ruokakampanjoita kannatetaan

MTK:n suunnittelema syö kotimaista -kampanja sai paljon kannatusta MT:n Facebook-sivuilla.

Eeva Salminen, **Miika Soini**, **Ulla Karhapää** ja **Rauha Kyntäjä** ovat ehdottomasti mukana kampanjassa.

”Niin paljon suomalaista, kun vain löytyy”, Kyntäjä toteaa.

Marita Tuomikoskea ja **Henna Aaltoa** huolettavat kaupan käärimät voitot.

”Tuottajan kuuluisi saada työstään huomattavasti isompi korvaus. Hehän sen työn ruuan takana tekevät, ei kauppa. Suomalaista ruokaa ja oikea korvaus tehdystä työstä kotimaiselle tuottajalle”, toteaa Aalto.

Lapinpuikulaviljelijän tyttö **Niina Parpala** ja **Johannes Pohjalainen** suosivat aina kotimaista ruokaa, ilman eri kampanjoitakin.

Asko Arbelius syö aina kotimaista, jos tuote on tunnistettavissa kotimaiseksi. Viime viikolla hän kokosi K-kaupassa salaatin, ja uteli tuotteiden alkuperää.

”Sain vastaukseksi, että suurin osa tuotteista on ulkomaalaisia. Että se siitä kotimaisuudesta.”

Kampanja hallitukselle

Hannu Tissarin mielestä hallitus tarvitsee kampanjoita enemmän kuin kansalainen.

Eeva-Maija Aitonurmi haluaisi samat mahdollisuudet suomalaisille tuottajille ja valmistajille kuin Etelä-Euroopassa.

Heikki Leppäsen mukaan tarvitaan pieniä lakimuutoksia, jotta kotimaisia tuotteita voidaan myydä tuoreena suoraan kuluttajille ilman tukkuportaita.

”Leipäkioskit ja lihan myynti suoraan tuottajalta kuluttajalle ovat arkipäivää Etelä-Euroopassa.”

Myös **Marie Finne-Bray** ihmettelee suoramyynnin vaikeutta.

”Paikallinen ravintoloitsija saisi kalastajilta juuri pyydystettyä kalaa, mutta se on kuulemma kiellettyä. Tukun kautta pitäisi kalan uida. Ehkä tämänkin kampanjan rahat olisi voinut käyttää epäkohdan korjaamiseen?”

Hinta alas

Heikki Aromäki harkitsee suomalaisen suosimista, jos hinta saadaan alas.

Stina Tintti Ahlgrén ostaa tuotteet laadun ja maun mukaan. Hinta tulee vasta kakkosena.

”Valitettavasti kotimaiset tuotteet eivät läheskään aina ole parempia kuin vastaavat ulkomaalaiset.”

Syökää kasviksia

Suomen ympäristökeskus ja K-ruokakaupat kampanjoivat kasvisten puolesta perjantaina.

Kotimaiset vihannekset maistuvat MT:n lukijoille.

Raimo Heinäsen herkku on tuoreista kesän kasviksista valmistettu kesäkeitto.

Ansa Peurasen mielestä punajuuri on ylivertainen sipulin kera.

”Söin 3 isoa punajuurta yksin ja ah kun oli hyvää!”

Esteri Pulkkinen soseuttaa sauvasekoittimella kukkakaalia, porkkanaa ja kesäkurpitsaa.

Kotimainen paprika on **Auli Hokkasen** herkkua.

”Kilohinnan ei kannata antaa säikyttää, sillä yksi paprika on euron tietämissä. Ulkomaisista paprikoista (ehkä torjunta-ainejäämistä) saan suun limakalvot kirveleviksi.”

ANNI-SOFIA HOPPI